

# SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brž pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuj dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.  
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

## Slovenski napisni v Ljubljani.

Te dni čitali je bilo v vseh nemških novinah, ki so posebno pri nas skoro izključno v židovskih rokab, mnogo lamentacij o tem, kako se vedno bolj „čehizuje“ glavno mesto Češke, zlata Praga. Mnogi Slovenci, ki so imeli priliko udeležiti se izletov v prestolico severnih naših bratov, videli so lahko na lastne oči, kako energično in kako vstrajno deluje krepki češki narod, da si pridobi vse svoje narodne pravice. In baš naše razmere so tako podobne češkim, da vse, kar velja za Čehe, velja v manji obliki tudi za nas. Nasprotnik nam je jeden in isti, germanstvo, ki se nam je ujedlo tako globoko v kosti, da se ga le težko ubranjujemo.

Obrnilo se je pač marsikaj na bolje. Odkar smo začeli živeti kot Slovenci, storili smo marsikaj, ali odkrito rečeno, bili smo mnogo preveč popustljivi, nesmo se prijeli preporoda svojega z ono živilo odločnostjo, kateri se čudimo pri severnih svojih bratih.

Čitali smo, da je mestni zastop Praški sklenil, da odslej bodo napisni ulic in trgov v Pragi izključno češki, mesto dosedanjih češko-nemških. In od tod vik in krik v Izraelu.

Isto tako znano je, da se je baš pred početkom razstave v kraljevem Zagrebu mnogo pisalo o hrvatskih napisih. Tam so javnih prostorov napis že itak samo hrvatski, bil je torej govor le o zasebnih javnih napisih trgovcev in obrtnikov, ki so deloma imeli še nemške napisne. In res se je po dobrni agitaciji mnogo doseglo, da se je tudi v tem oziru Zagreb pokazal še bolj kot hrvatska prestolica.

Kako pa je pri nas v tej važni zadevi? Reči moramo, da ne povsem tako, kakor bi moral biti. Poslednji čas pribajali so nam od raznih stranij glasovi o tem važnem uprašanju, katere smo rade volje prijavljali, veselječ se, da se je sprožilo uprašanje, ki je tako eminentne narodne važnosti, da se nam ne zdi odveč, da se bavimo danes z njim na tem mestu.

Kakor da so čutili naši domači Germani, da bodo skoro odklenkalo njihovemu gospodstvu, požu-

ri so se zadnja leta svojega vladanja, da so nam z velikimi stroški pribili na mestnih ulic vogale in na javne trge in tudi na vse posamečne hiše tablice z nemško-slovenskimi napisni, ki naj bi „aere pere-nius“ dokazovali, da nemščina ima v glavnem mestu skoro izključno slovenske Kranjske prvo mesto.

Preprečili so tako vsaj za dolgo vrsto let slovensko-nemške, ali samo slovenske napisne, dobro vedoč, da iz financijskih uzrokov bode tako težavno preustrojiti te napisne, kar se pa bode vender le moral zgoditi prej ali slej, ker to zahteva naša narodna čast. Če celo tujci, ki dohajajo z raznimi podjetji k nam, to naznajajo s slovensko-nemškimi naznanimi, pripoznajši tako kateremu jeziku gre preduost, vender mi sami ne bodore svojega jezika potiskali na drugo mesto. To je po našem mnenju i torej le uprašanje časa in bližnje bodočnosti.

Drugade je z napisni naših trgovcev in obrtnikov. Kakor nam je pokazalo ljudsko štetje, kakor nam kažejo občinske in druge volitve pri vsaki priliki, smemo reči, da je velika večina naših trgovcev in obrtnikov narodna, uneta za napredek slovenstva. A treba je, da to pokaže tudi na viden način, to je, da daje slovenščini tudi pri napisih svojih trgovskih in obrtnih prodajalnic isto odlično mesto, katero je gre. Začeli so nekateri naši trgovci in obrtniki napravljati izključno slovenske napisne, a žalibog, ti so še jako redki, kakor niti število onih ni preveliko, ki imajo slovensko nemške napisne.

Večina pač misli, da je že zadostila svoji narodni dolžnosti, ako pritakne svojemu nemškemu napisu, kakor je bil v navadi v dobi narodnega indifferentizma, še kako slovensko krpico. A v tem oziru smo drugačja mišljena o dolžnostih, katere ima vsak zaveden Slovenec do svojega naroda.

Kakor so nam narodni naši odvetniki in notarji s hvalevrednim trudom in mnogimi težavami priborili, da se naš jezik priznava pri sodiščih in uradih, tako imajo baš naši narodni trgovci in obrtniki sveto dolžnost in lepo in hvaležno nalogu, da našemu glavnemu mestu podajo slovensko vnašnje lice, iz katerega bode vsakdo lehkoh razvidel, da smo zares zavedni, da nemamo narodnosti samo na

jeziku, ali pa v srci, nego da jo pri vsaki priliki pokazemo tudi dejanski.

Izrekamo srčno željo, da bi te naše besede padle na rodovitna tla ter da bi se iz krogov naših narodnih trgovcev in obrtnikov našli odločni možje, ki bi to velevažno uprašanje vzelis prav energično v roke in dovedli do ugodnega zvršetka.

## Državni zbor.

Na Dunaji dne 8. decembra.

Posl. Povše zabteva, da se vender že zazidajo toli školjivi hudočniki okoli Kranjske gore, ki leto za letom s svojimi nalivi in ogromnimi sipinami in kamenjem opustošajo okraj. Našteva i posamečne številke, ki kažejo natančni položaj in želi nadalje tudi, da se konečno uprava vender že loti neštetokrat sklenjenega posuševanja barja. Pritožuje se, da gozdarski uradniki niso zmožni slovenščine in osvetljuje nedostatke gozdarskega zakona, ki se bolj briga za log, nego za živinorejo, jedino živilo planinca. Če se mu še paša prepove, odvzame se mu i to poslednje, kar ga varuje pogina. Jednak razglas kakor za sosednjo Štajersko, objavil naj bi se i za Kranjsko, da se pri rabi gozdarskega zakona dostenjno uvažujejo gospodarske razmere.

Ko je govornik mej odobravanjem končal, predložil je ministru pravosodja dopis z določili o zapuščinskih, varstvenih in skrbniških zadevah, ki pripadajo območju kolegialnih sodišč prve stopinje.

Na to se 32. seja ob 4<sup>1/4</sup> uri popoldne zavtori in 33. ob 7. uri zvečer prične. Zbornica bila je ob početku večerne seje dobro zasedena, in tudi galerije so bile polne.

Ko je ob otvorjenji seje povzel besedo minister Bacquehem, se je vse zbral pred njegovim stolom in ga vestno poslušalo. Govornik naznal je v kratkih besedah, da je uložil pri predsedništvu zbornice sklenjene trgovinske in carinske pogodbe in sicer pogodbo z Nemčijo, s katero je združena tudi pogodba o živinski kugi in o čuvanju iznajdeb, znamk in uzorcev, ter trgovinsko in brodarsko pogodbo z Italijo in Belgijo. Obljubi, da bude predložil v kratkem še trgovinsko pogodbo s Švicico in zagotavlja, da so razmere z vzhodnimi de-

## LISTEK.

### Kneginja Ligovska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbanov.)

(Dalje.)

Bil je z vsemi znan, služil nekje, potoval po naročilih in vračajoč se dobival čine, vedno je bil v srednjem društvu in govoril o svojih zvezah z visokimi osobami, hodil za bogatimi nevestami, delal razne načrte, prodajal razne akcije, povsod nabiral naročnike na razne knjige, bil je znan z vsemi pisatelji in časnikarji, pripisoval sebi mnoge brezimne članke v časopisih, izdajal brošure, katerih ni nikdo čital, po svojih besedah bil je preoblezen z delom, ali je vender celo jutro prebil na Nevskem prospektu. Da dokončam opis njegov, moram povedati, da je bil maloruske rodbine, če tudi se je podpisoval Goršenkov namesto Goršenko.

— Kako je, da k meni nikoli ne pridete? — rekel je Branicki.

— Verjemite imam dela čez glavo — odgovoril je Goršenko, — tako moram jutri poročati ministru, potem moram iti v komitet, dela je, da se tema dela; ne veš, kje bi začel. Potem je treba pisati članek za kak list, iti na kosilo h knezu N.

slednji dan na kak ples, tako danes k grofuji F. Tako žrtujem zimo, po letu se pa zopet zaprem v svoj kabinet in obkrožim s papirji in bodil budem samo še k starim prijateljem.

Branicki se je nasmehnil, zazvižgal napev iz „Fenelle“ in oddalil se.

Knez, ki je vedno mislil le na svojo pravdo, je menil, da bi ne bilo napačno, če bi se seznanil s človekom, kateri vse pozna in sam porča ministrom. Začel je pogovor z njim o politiki, o službi, razložil, da se toži z erarjem za gozd, ki meri 20.000 desetin. Naposled je knez uprašal Goršenka, ne pozna li on uradnika Krasinskega, kateri ima v rokah pravdo njegovo.

— Da, da — odgovoril je Goršenko — poznam ga, ali on ne more ničesar opraviti; obrnite se do ljudij, ki kaj več veljajo. Jaz poznam take stvari, večkrat so mi jih hoteli natveziti, pa vselej sem jih odrnil od sebe.

Tak odgovor je popolnoma zmedel kneza Štefana Štefanoviča. Zdelo se mu je, da stoji pred njim v osebi Goršenkovi ves komitet ministrov.

Da — rekel je — sedaj so te stvari postale strašno težavne.

Pečorin, ki je poslušal razgovor in zvedel od kneza, v katerem departementu je pravda njegova,

obljubil je, da bode poiskal Krasinskega in ga prispejali h knezu.

Štefan Štefanovič je razveseljen od njegove ljubeznjivosti Pečorinu stisnil ruko in ga povabil, da pride vselej k njemu, kadar ne bode imel kaj dela.

## Sedmo poglavje.

Drugi dan je Pečorin bil v službi, noč je prebil v službeni sobi, še le opoldne ga je zamenil drugi. Predno se je preoblekel, je minula zopet jedna ura. Ko je prišel v departement, kjer je uradnik Krasinski, povedali so mu, da je ta uradnik nekam šel. Pečorinu dali so njegov naslov in odpravil se je k Obunovemu mostu. Ustavl se je pri vratih ogromne hiše, poklical hišnika in ga uprašal, živi li tukaj činovnik Krasinski. — Blagovolite iti v devetinštirideseto številko, bil je odgovor. — „Ali kje je uhod?“ — „Z dvorišča, gospod.“ — Devetinštirideseta številka in uhod z dvorišča! Teh strašnih besed ne more razumeti človek, kdor ni prebil vsaj polovico življenja v iskanji raznih uradnikov. Devetinštirideseta številka je številka mračna in skrivnostna, podobna številu 666 v Apokalipsu. Vi greste sprva preko ozkega in oglatega dvorišča po debelem snegu ali pa redkem blatu; visoke piramide drv so ob strani in v ne-

želami, imenoma Rumunsko in Srbsko najboljše in bodo v kratkem pomoglo do sklepa trgovinskih zvez. Vlada sama da je zadovoljna s svojimi pridobitvami, katere zlahko vestjo zagovarja pred zbornico.

Mej živahom odobravanjem je končal govorik in se je nadaljevala podrobna obravnavava o poljedelskem ministerstvu.

Posl. Czecz želi, da se uvažujejo poljedelske razmere na Gališkem, sosebno pa da se podpira konjereja. Zagovarja dirkanje, in pravi da je žalostno, da se ljudstvo toli zanima za totalizatorja, ki je prava Dunajska posebnost.

Posl. Formaneck opisuje silno opustošenje, katero prouzroča Laba ob gorenjem svojem teku, želi, da se ta uredi in predlaga, da se to zgodi na državne stroške, ker je Laba za državo prevažna reka. Troški naj se pokrijejo potom loterijskega posojila.

Ko še posl. Henzel podpre mnenje posl. Czecza in izjavlja, da naj poljedelski minister večje svote od zbornice zahteva, prekine se obravnavava.

Posl. dr. Lagnja in drugovi interpelajo ministerskega predsednika kot vodjo notranjega ministerstva o dogodkih ob občinskem poslovanju v Višnjanu.

Posl. dr. Gregorčič in drugovi pa interpelajo ministra notranjih zadev radi odklonjenja pravil novoustanovljenega telovadnega društva v goriškem okraji, namreč "Sokola" v Prvačini.

Na to se seja ob 9<sup>3/4</sup> uri zvečer zatvori.

### Govor poslanca dr. Gregorčiča

v 79. seji državnega zabora dné 4. decembra 1891.

Visoka zbornica! Jaz nimam namena govoriti o velikih problemih, tičočih se poštih in brzjavnih zadev, tem manj, ker je še le pred nekaterimi meseci zboroval v stolnem mestu Dunaju svetovni poštni kongres, ki je razpravljal o vseh velikih uprašanjih te stroke.

Omejil se budem na dosti priprostješte stvari tega resorta, govoril budem namreč o željah in pritožbah, katere se oglašajo na Primorskem, zlasti na Goriškem gledé pošte in brzjavov.

Najprej hočem spomniti visoko vlado na poštne zveze z Italijo slabe strani, katere prouzroča državna meja. Mejni okraj tolminski ima po državni cesti Kobarid-Cividale jako živo zvezo z italijanskim sosednjim okrajem videmskim katera zveza je že prastara. Izprememba državne meje l. 1866 je to zvezo sicer nekoliko zmanjšala, ali ni je pokončala, kajti naravna lega in različnost pridelkov teh okrajev ob državni meji so povod mejsebojnemu občevanju in trževanju.

V jednem oziru sta pa ta dva mejna okraja daleč naranzen, namreč gledé poštne zveze. Ako hoče avstrijsk podanik italijanskemu svojemu sosedu, do katerega pride po apostolski železnici, to je peš, v dveh ali treh urah, kaj pismeno naznaniti, mineta dva in trije dni, dokler dospè list na svoje mesto; list se n. pr. odda v Breginju, gre odtod v Kobarid, potem po 56 kilometrov dolgi Soški dolini v Gorico, potem preko Kormina v Videm, od ondu preko Cividale-a na Pobenesec ali v kak drugi mejni kraj, tako da je naredil list pravi kolobar z vsemi mo-

varnosti si, da se na te poderó. Težak, neprijeten, dregajoč duh. Vam zapira dihanje; psi renčé, ko pridete; bledi obrazi s sledovi revščine ali pa razuzdanosti gledajo skozi ozka okna spodnjega nadstropja. Nazadnje po dolgem iskanji in popraševanji najdete zažljene duri, temne in ozke, kakor duri v vice. Spodtaknivši se na pragu, zletite za dve stopnici navzdol in stopite z nogami v lužo, ki se je nabrala na kamnitnem mostovžu, potem pa tipate z roko, da najdete stopnice, po katerih pojde gori. Prišedši v prvo nadstropje, ustavite se na štirioglatem prostoru in zagledate okrog sebe nekoliko duri, ali — nobene nemajo številke. Potrakte ali pa pozvonite in navadno pride kuvarica, za njo se pa zasliši otročji krik ali jok.

— Koga iščete? — Devetinštirideseta številka. — Tukaj take številke ni. — Kdo stanuje tukaj? — Pove se Vam kako barbarsko ime ali pa reče, kaj Vam mari, pojrite gori više. Duri se zaloputnejo. V vseh drugih durih ponavlja se ta prizor na razne načine. Sofisk opazovalec bi mogel sklepati iz tega, da je človek, približavši se nebu, podoben rastlinam, ki na visokih gorah zgubé barvo in moč. Čez jedno uro Vi nazadnje najdete zažljeno devetinštirideseto številko ali kako drugo ravno tako skrivnostno, to seveda le tedaj, če hišnik ni bil

gočnimi transpotnimi sredstvi, a ne na veselje niti odpošiljalcu niti prejemniku.

Take razmere so za prebivalstvo ob meji neugodne in ovirajo promet. Zato so se tudi občine tostran in onstran državne meje obrnile do svojih vlad s prošnjo, da se naredi neposredna poštna zveza meji Avstrijo in Italijo, in sicer na progi Kobarid-Robič-Pobenesec-Cividale. V to svrhu bi bila ustanoviti na avstrijski strani na progi Kobarid-Breginj nova poštna postaja v Robiču, mejnem kraju proti Italiji. Iz gotovega vira vem, da so odločivi faktorji tostran in onstran meje naklonjeni tej želji obmejnega prebivalstva in zato prosim slavno vlado najuuje, da pospeši dogovore v tej zadevi in da uresniči čim prej mogoče projektovan to neposredno poštno zvezo meji Avstrijo in Italijo.

Druga želja, katero ne goji samo vse stanovništvo Soške doline, ampak tudi stanovništvo deželnega stolnega mesta Gorice in še drugi krogi, je ta, da se uredi poštna zveza meji Gorico in Trbižem. Poštni voz se odpelje iz Gorice ob dveh po noči in pride ob 5. uri 10 minut zvečer v Trbiž. Tej pošti razdati je na Goriškem v jednem okrajem glavarstvu in v peterih sodnih okrajih pisma, časopise in druge poštne pošiljatve. Pred 30 ali 50 leti je bila ta ureditev morda zadostna; dandanes pa nikakor ne zadošča več. V Gorico pridejo vsako dopoludne z Dunaja, Trsta in Italije po jeden poštni in brzovlak s pismi in časopisi, vrh tega še pošta iz Rfenberga, in poštni sli iz Mirna, Ločnika in Kojska, vsi tudi dopoludne. Vse té poštne pošiljatve in vse one, katere so se oddale v mestu, broječem več kakor 20.000 stanovnikov in mnogo uradov in katero je vedno v živi zvezi s Soško dolino s petimi sodnimi okraji, vse to mora čakati do drugega dné odprave v Soško dolino. Take razmere niso nikakor primerne dobi para in elektrike.

Omeniti je še vrh tega, da Soška dolina — ker se gomilijo ovire proti železnici čez Predél, katera je za povzdigo trgovine tržaške in za odvod prometa k Adriji in proti Trstu jedino važna, dočim bi železnica Divača-Loka, ki bi ne mogla skrajšati virtuelnih daljav zaradi mnogih in visokih vzpon in bi ostala vsled tega vedno le lokalna železnica, ne mogla nuditi mestu Trstu ničesar, kar jej ne nudita državna Rudolfova in južna železnica bolje in ceneje vsled obstoječe péage-pogodbe, a vzhod temu se ta progna na izredno veselje spekulantov in kapitalistov, ki bi od nje imeli dobiček, marno tračira, — da Soška dolina, kakor sem rekel, nima železnice in bi torej prav in pravično bilo, da je vsaj kolikor toliko ugodna poštna zveza, katere bi se posluževali tisti potniki, ki bi bili toli srečni, da si v poštne vozu priboré sedež.

V to svrhu je bolj nego potrebno, da vozi poštni voz meji Gorico in Bolcem ne jedenkrat nego vsaj dvakrat na dan. Najprimernejši čas za odpravo pošte iz Gorice bilo bi o poludne ali ob 1. uri popoludne. Povratek iz Bolca moral bi biti tako urejen, da bi se poštne pošiljatve iz Soške doline lahko pošljale z večernimi vlaki iz Gorice. To je v interesu stanovništva in tudi v interesu javnih oblastev.

(Dalje prih.)

pian in razumel Vaše uprašanje, če ni dveh uradnikov z istim imenom v tej hiši in če neste prišli na napačne stopnice itd. Pečorin je pretrpel vse te muke in je naposled prišel v četrto nadstropje in potkal na duri. Prišla je kuvarica. Pouprashal je in odgovorila mu je: Tukaj. Ustopil je, slekel plač v kuhinji in hotel iti dalje, pa ustavila ga je kuvarica in mu rekla, da se gospod Krasinski še ni povrnil iz departementa. „Počakal budem,“ odgovoril je in šel dalje. Kuvarica šla je za njim in ga gledala z vidnim začudenjem. Beli peresni čop in pa kavalerijska uniforma je vidno bila redka prikazan v četrtem nadstropju. Pri uhodu Pečorinovem v salon, če se tako more imenovati štirivoglata soba, v kateri je bila miza, pogrnjena s poklejenim platnom, pred katero je stal star divan in trije stoli, ustala je majhna čisto oblečena starka in ponovila kuvarično uprašanje.

„Gospoda Krasinskega iščem, morda sem se zmotil.“

— To je moj sin — odgovorila je starka — on skoraj pride.

„Mi li dovolite počakati . . .“ nadaljeval je Pečorin.

— Prosim — posegla mu je starka v besedo in mu hitro ponudila stol.

(Dalje prih.)

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. decembra.

#### Državni zbor.

V včerajšnji seji stavljal je posl. dr. Lueger predlog, da je glede novih trgovinskih pogodb uprashi vse obrtnike in kupičiske zbornice za mnenje. — V budgetnem odseku priporočal je posl. dr. Ferjančič osuševanje Ljubljanskega barja in uravnavo vodnih sil v Vipavski dolini. Grajal je, da plačuje vlada rudarje v Idriji tako slabo in zahteva, da se postavi v proračun poljedelskega ministerstva primerna vsota za uravnavo podzemskih voda na Kranjskem.

#### Hohenwartov klub

razpravljal je v zadnji klubovi seji o zakonskem načrtu o ponarejanji živil. Poslanec grof Serenyi poročal je o dotočnih obravnavah v odseku in pododseku, v katerem so mnogo stranke, zlasti pa Poljaki zahtevali, da je predloženi zakonski načrt premeniti v avtonomističnem zmislu. Razpravljal se je tudi kako obširno o zakonskem načrtu o ureditvi in upravi bratovskih skladnic, katera predloga je tudi za nas zelo važna, kajti bratovske skladnice na Slovenskem so zelo zanemarjene.

#### Trgovinske pogodbe.

Vsa pozornost političnih krogov evropskih obrnjena je sedaj izključeno na nove trgovinske pogodbe, sklenjene meji centralnimi velesilami, imenoma meji Avstrijo, Nemčijo, Italijo in Belgijo. Manchester-liberalci naglašajo, da bode vsled novih trgovinskih pogodb nastala nova doba v gospodarski politiki, doba, obrnjena dijametralno proti protekcionizmu, ki so ga inavgurirali na Francoskem, Ruskom in v Severni Ameriki. Taista stranka pa tudi nagaša, da so pogodbe eminentne politične važnosti in zato smo jasno razvedeni, na katero stališče se bodo postavili zastopniki slovanskih narodov v Avstriji, ali, da se izrazimo precizneje, vrli Mladočehi. V carinski odsek kandiduje Hohenwartov klub posl. Šukljeja in Klača.

#### Vnajme države.

##### Nemčija in trgovinske pogodbe.

Na Nemškem vsprejeli so se trgovinske pogodbe tako laskavo in vse stranke so ž njimi kolikor toliko zadovoljne — izvzemši agrarce, kateri se bodo odločno toda brezuspešno borili proti pogodbam. Državni kancelar Caprivi izrazil je te dni željo, da se naj razprava čim prej dožene, da bode mogoče uveljaviti novi zakon že dne 1. februarja. — Za konservativne agrarce govoril bode grof Myrbach, prototip nestrpnega pruskega „Krautjunkera“.

#### Francija in škofje.

Neugodno razmerje meji vlado in francoskimi škofi postaja vse bolj ostro in pereče, tako da je postalo neobhodno potrebno izvedeti, na kateri strani stoji sv. oče. Tistih škofov, ki po uzoru kardinala Lavigerie a podpirajo vlado, je tako malo, še menj kakor se je splošno sodilo, zakaj vsled odsodbe nadškofa Gouthe Soularda prestopili so mnogi javno na njegovo stran. V petek začela se bode v narodni zbornici razprava v tej zadevi, akopram si je vlada kar nič ne želi, kajti utegnila bi postati zanje zelo opasna.

#### Italijanska zbornica.

Marki Rudini je z izjavo zadovoljstva, katero mu je izrekla narodna zbornica v cerkveno politični debati lahko zelo zadovoljen. Predlog o prehodu na dnevni red, kakor ga je dogovorno z Rudinjem stavljal posl. Curioni, govoril je sicer samo o notranji in o cerkveni politiki ali to se je zgodilo z golj iz oportunitete, ker je hotela vlada dobiti kolikor mogoče veliko večino. Da je izjava zaupanja omenila tudi vnašo politiko, glasovali bi bili proti njej vsi oni poslanci, kateri zagovarjajo zvezo s Francijo in se protivijo trojni zvezi. — Ministerski predsednik predložil je zbornici že nove trgovinske pogodbe, o katerih se bode začelo posvetovanje takoj po novem letu.

## Dopisi.

Iz Ljubljane dne 8. dec. [Izv. dop.] (Poslanec Klun in draginske priklade uradnikom.) V „Slovenci“ od zadnjega petka dvignil je poslanec Klun svarilni svoj glas: „Pazite, pazite! Zoper preti velika nevarnost državnemu ravnotežu. Poljski poslanec Jaworski in za njim Mladočeh dr. Herold stavila sta predloge za poboljšanje uradniških plač. Tega pa že ne! Saj tudi ni nobene potrebe, saj ni nobene draginje“. Tako kliče gospod Klun in nemilo udari po uradnikih. Ves svet tarna zaradi neznosne draginje, vse toži, kako se je zadnja leta vse podražilo, jedini gospod Klun je, ki mu je vse prepoceni. Umetno! Gospod Klun uživa dohodke kanonikata, dohodke beneficija pri Božjem grobu, daje v državnem zboru i. t. d. Ta srečni človek ne orje in ne seje, a vendar ima letnih dohodkov 4000—5000 gld. I potem seveda ne čuti nobene draginje, skrbi nima in zato pa kljuni, če le more.

Naj pa gre le za jeden mesec v kako malo gnezdo kot uradnik za 50 gld., 60 gld., 70 gld. mesetne plače, naj si ogleda nižjega uradnika z rodbino, tu bode videl, kaj se pravi živeti in živiti. Gospod Klun argumentira: idite le na deželo in poglejte tam, kako kmet vse ceno prodaja, in niti prodati ne more. Gotovo je res, da od kmesta v Ribnici ceneje kupiš pridelke, nego če jih mora peljati v Ljubljano. Če pa kmet prodati ne more, krivi so možje à la Klun, ki uradnikom ne privoščijo poboljšanja, da bi mogli kupiti. Sicer pa, gospod kanonik, uradnik na deželi ne more kupiti od kmesta mernika pšenice, jo zadeti na rame in nesti jo v malin, ali pa za malo ceno kupiti od kmesta, kadar je v denarni stiski, voliča, ga postaviti v shrambo in vsak dan jedno ali dve kili odrezati. To ne gre tako, ampak vrši se po prekupcih, in ves lepi dobiček od male cene prime se prekupca. Vi, gospod kanonik, še v svojem življenji hudega poskusili niste, in lahko modrjujetes z olimpijskih višin — po svoji pameti. Zakaj pa se niste oglasili, ko se je pred par leti dovolila drugemu stanu draginska priklada, stanu, kateri ima boljše in lažje življenje, kateremu ni treba plačevati raznih taks, davkov i. t. d., kar vse zadeva uradnika, sosebno nižjega? Zakaj ste gospod kanonik molčali, ko je slovenski poslanec dr. Gregorec govoril za poboljšanje slovenskih kanonikatov? Kaj ne, za vse take potrebe davkopalčevalec „z veseljem plačuje davek“; če pa mali uradniček prosi pomoči, takrat so pa državne finance v nevarnosti, in preti državni „Krach“! Saj bi Vi vendar morali poznati svetopisemski izrek, da človek ne živi le od kruha, ampak tudi od božje besede. Kaj mislite, da je vzgoja, izobrazba otrok zastonj? Se ve, tajih skrbi Vam ni treba imeti, zato pa takih stvari tudi ne umete. Vi govorite dalje, da bi bila največja krivica, da bi se uradnikom zboljšale plače, če pa se obrtnikom, kmetovalcem ne da polajšav. Ali uprav Vi bi se lahko domislili, da je minister Steinbach obljubil prihodnje leto davčno reformo, ki bode zdatno olajšala tudi obrtnikom bremena in pravično odmerila kmetov davek. Mi jim vse to od srca privoščimo, a dobrohotnosti tudi zase zahtevamo. Da bi nam dala vlada vsaj upanje, in povedala kedaj misli na preosnovno, bili bi potolaženi. Naših teženj si pa ne damo ovirati po naših lastnih poslancih. Mi sicer poznamo gospoda Kluna; njegov upliv se kaže v negativnem, tu se oglaši, a kendar je treba kaj dobrega, tedaj ga nikjer ni. On in njegova stranka rada udarita po našem uradniškem stanu, kateri je le takrat vse časti vreden, ko je treba voliti klerikalne kandidate. Tič se pozna po petji, a klerikalni gospodje menjavajo petje po času, kakor se jim zdi. Zato pa, kendar bodo volilni agentje klerikalne gospode hodili k vam, gospodje uradniki, tedaj jim povejte, da jih tudi Vi ne poznate!

#### „Nižji uradnik v imenu drugih“.

Iz Ilirsko-Bistriškega okraja dne 9. decembra. [Izv. dop.] Na povabilo tukajšnjega gosp. notarja zbral se nas je dne 31. oktobra petnajstoricu v čitalnici v Bistrici, da se dogovorimo zaradi ustanovitve „družbe strelecev“. Precej isti večer sestavili smo pravila in volili odbor. Načelnikom bil je izvoljen jednoglasno tukajšnji občislani g. c. kr. notar Rahne, namestnik načelnika je g. dr. Kladva, blagajnik g. R. Valenčič, odbornika pa gg. sodnik Štrucelj, in Ivan Ev. Tomšič. Streljanje z navadno sobno puško imamo po jedenskrat na teden, v igralni sobi gospe Jelovškove. Streljamo vsakikrat za dva dobitka. Živelo mlado društvo!

Še ta mesec imeli bodoemo tudi občni zbor tukajšnje „čitalnice“, in volitev novega predsednika in novega odbora.

Volimo može, ki se bodo trudili, da se predrami zdaj nekoliko zaspava čitalnica, da pristopi se kaj novih udov, katerih dosedaj se žali Bog mnogo ne najdemo zapisanih v čitalničnih knjigah. Bistriško-Trnovska čitalnica morala bi biti jedna prvih na Notranjskem, ker ravno v temu okraju je mnogo inteligencije, katera ima sredstva, da podpira čitalnico. Glavna stvar je pa tudi, da se čitalnica premesti iz sedanjega prostora namreč iz gostilne, ker v gostilni vsak labko čita čitalnične liste, dasiravno ni ud, in mu ni treba plačevati mesečnine za časnike.

Nadejam se, da te moje vrstice ne ostanejo glas upijočega v puščavi, da se pokazemo, da smo Notranjci v vsakemu oziru napredni ter da zbudimo tudi našo čitalnico iz sedanjega spanja.

## Domače stvari.

— (Najvišja zahvala.) Kranjskemu deželnemu odboru, mestnemu zastopu Ljubljanskemu in trgovinski in obrtniški zbornici kranjski, ki so po c. kr. deželnem predsedstvu izrazili svoje sožaljenje ob priliki tužnega dogodka v cesarski obitelji, izrekel je presvetli cesar svojo najvišjo zahvalo za toplo sočutje.

— (Potrjen sklep deželnega zabora.) Sklep deželnega zabora kranjskega, s katerim se je prodalo „igrišče“ v Ljubljani, dobil je Najvišje potrjenje.

— (Imenovanje.) Voditelj šole za lesno obrt v Kočevji g. Jožef Knabel imenovan je definitivnim učiteljem v X činovnem razredu na Ljubljanski c. kr. strokovni šoli za lesno obrt.

— (V včerajšnji seji trgovske in obrtniske zbornice) sklenilo se je: podpirati prošnjo za predrugačenje tiskovnega zakona o davčinah; priporočati v potrjenje pravila zadruge sedlarjev, jermenarjev v Ljubljani in zadruge slaščarjev in voščeninarjev v Ljubljani. Ustanove po 25 gld. podelite so se naslednjim onemoglim obrtnikom: Simunu Jalenu iz Radovljice, Jožefu Maderju in Novega mesta, Antonu Pušu iz Petrušne vasi, Lorencu Hladniku od sv. Križa pri Tržiči, Leopoldu Karčniku iz Idrije, Jožefu Marcu iz Slapa, Ferdinandu Burgerju iz Ljubljane, Frančišku Watzlu iz Ljubljane.

— (Razdelitev obleke.) Odbor gospéj vabi vse dobrotnike in prijatelje šolske mladine k razdelitvi popolne obleke, katera se bode v nedeljo ob 11. uri dopoludne vršila v dvorani Ljubljanske čitalnice. Obdarili se bodo ubogi učenci in učenke tukajšnjih ljudskih šol.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je poslal gospod Slavoj Jenko iz Podgrada v Istri 14 gld. kot „Ciril Metodijski dar“ tamošnjih rodomiljov. Iskreno se zahvaljujoč želimo, da bi bili Slovenci vedno prepričani resnike gasla, s kojim spremja vrlji narodnjak svojo pošiljatev, namreč: „Slogom rastu male stvari; a nesloga sve pokvari.“

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Tedenški izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 29. novembra do 5. decembra kaže, da je bilo novorojenec 11 (= 18,6 %), umrlib 19 (= 32,2 %), mej poslednjimi 1 za vratico (javico), 2 za jetiko, 16 za različnimi boleznjimi. Mej umrlih bilo je 5 tujcev (= 26,8 %), 9 iz zavodov (= 47,3 %). Za infekcijsnimi boleznjimi so oboleli za ošpicami 24, za vratico 1.

— (Pasijonska igra.) Sinoč bila je v veliki dvorani „Tonhalle“ prva predstava „Spravne žrtve na gori Golgata“, katero je priredila starobavarska družba g. Allescha. Prva predstava te igre uspela je jako dobro, kajti vsi prizori prirejeni so lepo in skrbno po slavnih uzorih, vse se vrši precizno in gladko. Takisto nam je pohvaliti ubrano petje in lepe kostume. Ker spoštuje mimo tega tuja ta družba narodno ravnopravnost, pripomoremo obiskovanje teh predstav vsakomur, kdor se zanima za igre te vrste.

— (Cirkus Sidoli.) Vdova Teodorja Sidoli, česar cirkus je bil na najboljem glasu, nanaša, da bode v kratkem dospela s svojo družbo v Ljubljano in pričela predstave v jahalnici ob Tržaški cesti.

— (Čitalnica v Spodnji Šiški) ima dne 26. t. m. („Sv. Štefana“ dan) ob 3. uri popoludne svoj redni občni zbor z običajnim vsporedom. V. Vodnikovo besedo priredi Šišenska čitalnica na „Svečnico“, dne 2. februarja bodočega leta.

— (Sijajni koncert) priredé v nedeljo, dne 13. t. m. v narodni čitalnici v Kamniku. Gg. učitelja „Glasbene Matice“, koncertni mojster H. Baudis, virtuoze na klavirji K. Hoffmeister in operni pevec F. Bučar iz Ljubljane. Program: 1. Mozart: Varijacije za klavir in gosli, gg. K. Hoffmeister in H. Baudis. 2. Meyerbeer: Romanca iz opere „Hugenotti“, g. F. Bučar. 3. Smetana: a) Polka, b) Furiant, g. K. Hoffmeister. 4. J. Svendsen: a) Romanca, A. Zarzycki: b) Mazurka, g. H. Baudis. 5. Vilhar: Pesmi, g. F. Bučar. 6. Smetana: Duetto, „Z domoviny“ za klavir in gosli, gg. K. Hoffmeister in H. Baudis. Začetek ob polu 8. uri. Ustopnila za osebo 40 kr., za rodbino 3 oseb 1 gld.

— („Slovensko bralno društvo v Kranji“) priredi veselico v nedeljo dne 13. grudnja 1891. l. v društvenih prostorih. Vspored: I. Petje

1. A. Hajdrih: „Na boj“, moški zbor. 2. F. Z Koželjsky: „Ločitev“, čveterospev. 3. A. Nedved: „Zvezdi“, moški zbor z bariton-solo. II. Gledališka igra: „Županova Micka“. Vesoloigra s petjem v dveh dejanjih. III. Prosta zabava. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnila 20 kr., neudom 50 kr. Čisti dohodek namenjen je za popravo gledališkega odra in za druge dramatične potrebščine, vsled česar se preplačila hvaležno vsprijemajo. K mnogobrojni udeležbi vabi najljudnejše odbor.

— (Zgorela je) pri sv. Duhu pri Loki petdesetletna kmetica Reza Tušek v leseni kajži posestnika Petra Porente. Ker je bila vsa hiša že v plamenu, ni se mogla več rešiti skozi vrata. Hotela je bežati skozi okno, ki je pa bilo premajhno, kakor so navadno po deželi, posebno pri lesenih bajtah. Tudi njen sin, ki je prihitel na pomoč, ni je mogel več rešiti in našla je smrt v plamenu.

— (Z Notranjskega) se nam piše: Čestokrat čuje se po deželi pritožeb, da manka svetilnic, ki bi imele svetiti človeku, idočemu v temni noči po cesti. Sicer ne budem in tudi ne morem trditi, da jih nikjer ni, toda dovolite mi, naj popišem glede pomankanja svetilnic nastopni slučaj, ki se je nedavno prigodil v neki vasi. Neki popotnik, idoč po mostu, oddaljenem le nekaj minut od vasi, in jedva do srede njega prišedši, spodtakne se ob kanton ter pada v 4 metre globoki jarek, kjer bi bil ležal do drugega dne, da ni klical na pomoč. Blizu mosta stanujoči ljudje, čuvši ta klic, prihiteli so k njemu ter vsega pobtega odpeljali v najbližjo hišo, kjer so ga — k sreči še, da ni bil težko poškodovan — imeli čez noč ter mu pohabljene ude uredili. Čudno baš ni, da se je to pripetilo, kajti če bi bila pot razsvetljena, videl bi kod hotiti in ne bilo bi tega. Ker pa svetilnice in tudi zida ob straneh mosta sploh ni, je čudno, da se še kaka večja nesreča ne zgodi. — Govorilo se je pred nekaj leti pač o napravi svetilnice na omenjenem mostu, toda stvar je že — davno pozabljenja. — lo.—

— (Nova brzjavna postaja.) V Miljah pri Trstu odprla se je včeraj dne 10. decembra nova s pošto združena brzjavna postaja z omejeno dnevno službo.

## Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 10. decembra. V zbornici izjavil je Rudini, da je vzel na znanje izraz prijaznosti, ki ga je izjavil predsednik Zjedinjenih držav v svojem poročilu ter da se nadeja, da bode stvar skoro rešena.

Pariz 10. decembra. Senat sklenil, da se govor ministerskega predsednika, ki ga je govoril v senatu, kakor tudi sklep senatov razglasil po vseh občinah francoskih s posebnimi naznanili, ki se prilepijo na javnih prostorih.

London 10. decembra. Neki angleški konsorcij prevzel je zgradbo železniške proge Solun-Dedeagač.

Rio Janeiro 10. decembra. Včeraj bil boj pri Camposu. Več mrtev in ranjenih.

Beligrad 11. decembra. Ker je Pašič predlagal, da se zniža vojni budget, demisijoniral je vojni minister in drugi njegovo nasprotno stališče podpirajoči ministri. Regentsvo ni vsprejelo demisije, ter jo hoče predložiti skupščini.

## Razne vesti.

\* (Kanonik kot defravdant) Iz Genta se poroča, da je pobegnil kanonik Verhaas, oskrbničnik Geutske škofiske blagajnice. Cerkvenega premoženja manka dva milijona frankov.

\* (Zgorela tovarna.) V Lodzu na ruskem Poljskem zgorela je velika Lissauerjeva predilnica. Osem mehaničnih statev zgorelo je tudi. Škoda je tako velika.

\* (Usmrtenje z elektriciteto.) V Singinskej jetnišnici v Novem Jorku usmrtili so v pondeljek morilca svoje žene, Poppy, z elektriciteto. O usmrtenju se ni izvedelo ničesar v javnosti.

\* (Vihar.) Iz Fecampa se javlja, da so vsled hudega viharja v kanalu La Manche bile v največji nevarnosti štiri ribiške ladje z več nego sto mož. Coln, na katerem je bilo 24 mož, se je potopil in so vsi našli smrt v razburkanih valovih.

\* (Amerikanska reklama.) Nedavno bile so v Novem Jorku hiše pokrite z velikimi plakati, na katerih se je že od daleč čitalo: „Predsednik mrtev, ubit“ — ko so pa pristopili bliže, čitali so mej temi besedami še: „Predsednik bi že davno mrtev bil, poginul od mraza, da ne nosi že dve leti flanela Julija V. Djoneta, Skver Nro. 3.



prinaša v 12. zvezku nastopno vsebino: 1. Bistráu: Resnične sanje. — 2. Alastor: Dunajske pesmi. I. II. III. — 3. Dr. Nevésekdo: 4000. Povest. (Konec.) — 4. Andrej Fékonja: Kratka povestnica slovenskega pravopisa. (Konec.) — 5. Gr. Novák: Bajka. — 6. y.: Snézec, beli snézec. — 7. Igo Kaš: Dalmatinske povesti. VI. Ljubil in izgubil. — 8. Gr. Novák: Življenja modrost — 9. Podgoričan: Naši vaščanje. X., XI. — 10. Rástislav: Knjiga zgodovine. — 11. Bistráu: Potem umrém. — 12. M. Čilenšek: Národne stvari. — 13. Kujževna poročila: X. V. Oblak: Leonhard Masing: Zur Laut- und Akzentlehre der macedoslawischen Dialekte. — XI. V. Oblak: M. Marko: Zur Erklärung einiger grammatischer Formen im Neuslovenischen. — XII. J. S-a: Hrvati i Hrvatska, studije Vječoslava Klača. — XIII. A. Kasprek: Mittheilungen des Musealvereines für Kranj. — 14. V. Bežek: Slovenski razgovori. (Konec.) — 15. Josip Jaklić: Še nenatisnjen sonet Prešernov. — 16. Listek: Družba sv. Mohorja. — „Od pluga do krone“. — I. Letopis slovenkih posojilnic. — „Glasbena Matica“. — Vestnik šolske družbe sv. Cirila in Metoda. — Koledarji „Národne Tiskarne“. — „Národni koledar za prestopno leto 1892“. — Iz muzejskega društva. — Slovensko gledališče. — O ljudskem štetju leta 1890. — „Bilder aus Kranj“. — „Nova hrvatska zabavna biblioteka“. — Osebna novica. — Češka národopisna razstava. — „Zlata Praha“. — Marekovičeva „Ruska biblioteka“. — † Teofil Kwiatkowski. — Slovanska knjigarna. — „Sirota dijete“. — „Majske noči“. — „Vanda“. — Dr. Anton Dvořák. — „Russkaja biblioteka“. — Listnica. — Popravek.

„LJUBLJANSKI ZVON“ stoji za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrtek leta 1 gld. 15 kr.

#### Listnica uredništva:

Gosp. dopisniku iz Ljubljane. Kakor vidite, smo Vam ustregli — a to še predno smo dobili Vaš drugi listek.

Gg. dopisnikoma iz Gradea in iz Mozirja. Za danes ni bilo mogoče, pride jutri.

#### Zahvala.

Preblagorodna gospa soproga prvosednika krajnega šolskega sveta blagovolila je nabrali zneselek 28 gld. 70 kr., katerega je podarila podpisano šolskemu vodstvu z namenom, da se o sv. Miklavžu obdaruje najubožneja šolska mladina s potrebnimi šolskimi rečmi. Za ta blagodarni dar zahvaljuje se njej, in p. n. dariteljem v imenu obdarovane šolske mladine šolsko vodstvo.

Šolsko vodstvo v Ribnici

dne 6. decembra 1891.

Anton Lapajne, učitelj.

#### Tuji:

10. decembra.

Pri Mateti: Wolf, Deutscher, Morawetz, Schrecker, Eisenstädter, Schwarz z Dunaja. — Clementz iz Gradea. — Pérelles iz Prage. — Reinling iz Monako. — Ciamse, Hohenberger iz Trsta.

Pri Stenu: Wurth, Holzer, Semen, Weiss, Thomás, Gabardo, Jellačić, Ranzensdorfer, Werner z Dunaja. — Sedlak, Morawetz iz Beljaka. — Vončina iz Idrije. — Dolenc iz Vičeve. — Riedl iz Solnograda. — Bader iz Velike Kaniže. — Eorsy iz Budimpešte. — Temaiker iz Slovenskega grada.

#### Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
7. dec.	7. zjutraj	736.5 mm.	10°C	brezv.	obl.	0.90 mm.
2. popol.	736.5 mm.	7.0°C	sl. svz.	obl.		
9. zvečer	736.8 mm.	6.2°C	sl. svz.	obl.	dežja.	

Srednja temperatura 4.7°, za 5.3° nad normalom.

#### Dunajska borza

dne 11. decembra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta . . . . .	gld. 92.15	—	gld. 92.35
Srebrna renta . . . . .	91.74	—	92.05
Zlata renta . . . . .	108—	—	108.30
5% marčna renta . . . . .	101.95	—	102—
Akcije narodne banke . . . . .	1007—	—	1005—
Kreditne akcije . . . . .	279—	—	280.75
London . . . . .	117.90	—	117.85
Srebro . . . . .	—	—	—
Napol. . . . .	9.35½	—	9.36
C. kr. cekini . . . . .	5.60	—	5.61
Nemške marke . . . . .	57.95	—	57.95
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	134 gld.	50 kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100 "	178 "	50 "
Ogerska zlata renta 4%	—	104	40 "
Ogerska papirna renta 5%	—	101	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	50 "
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	—	115	25 "
Kreditne srečke . . . . .	100 gld.	185	50 "
Rudolfove srečke . . . . .	10 "	19	50 "
Akcije anglo-avstr. banke . . . . .	120 "	152	25 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . . . .	220 "	—	—

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

## Mejnarodna PANORAMA

v Ljubljani

na Kongresnem trgu v „Tonhalle“.

Odprtva vsak dan od 2. ure popoludne do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoludne in od 2. ure popoludne do 9. ure zvečer.

Ustopnina za osebo 20 kr. 6 ustropnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.

Od četrtka dne 10. t. m. do uštete sobote dne 12. t. m.:

IX. serija: (936—22)

Petrograd, Moskva, Bruselj  
i. dr.

9000 podob 16 zvez. vez. à 10 mark,  
ali 256 snop. à 50 pfen.  
16000 stranij Brockhaus-ov (936—6)

### Konverzacijski leksikon

600 slik 14. natis. 300 kart  
120 barvenih podob in 480 podob v črnem tisku

Dobi se pri J. GIONTINI-ju v Ljubljani.

### KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in zavitki v kasetah in zavojih. Četrtnika ali osmerka z naglavnimi okraski ali napisimi.

Vizitnice, litografovane ali tiskane (najbolj moderna oblika). Vsakovrstne potrebščine za pisarnice ali pisalne mize: podloge za pisanje, tintniki, podstavki za držala, obtežniki, ravniki, sušilni zvitki, pečatila iz proževine, sušilni kartoni itd. itd.

Trgovske knjige, kopirne knjige, beležnice, glavne knjige, ozke strazze, folijo knjige, kvart-knjige, kazala, upisne ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. Ljudski koledarji, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, koledarji z listki in za listnico, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijački koledarji in skladni koledarji v veliki izberi. (456—24)

## Razglas.

V zapuščino umrle gospe Marije Košarčik pl. Sternhof, davnega nadzornika udove v Ljubljani spadajoče

dragocenosti, sobna oprava, bleka in perilo

razprodajalo se bodo prostovoljno po javni dražbi

v ponedeljek, dne 14. decembra t. l.

dopoludne od 9. do 12. ure in popoludne od 2. do 5. ure v stanovanji pokojničnem, na Karlovski cesti št. 15 (Wasserkaserne) v Ljubljani.

Posamezni predmeti oddajali se bodo, ako treba, tudi pod izklicno ceno, toda le za gotovo plačilo.

Kupljeni predmeti odnesti se morajo takoj iz pokojničnega stanovanja.

V Ljubljani, dne 11. decembra 1891.

Dr. Jernej Suppanz,  
c. kr. notar kot sodni komisar.  
(1073—1)

V Ljubljani, v veliki dvorani „Tonhalle“

le štiri predstave

v četrtek dne 10., v petek dne 11., v soboto dne 12. in v ponedeljek dne 14. decembra 1891.

**Velika spravna daritev**  
na Golgati.  
Življenje in trpljenje Jezusovo.

Predstavlja družba starobavarških pasijonskih iger pod vodstvom Ed. Alescha-a.

Cena prostorom:

Sedež: I.—5. vrsta 1 gld., 6.—9. vrsta 80 kr., 10.—12. vrsta 60 kr., sedež na galeriji 40 kr.

Prostor za stoječe v parterju 40 kr., dijački bilet 20 kr., prostor za stoječe na galeriji 20 kr.

Blagajna se odpre ob 7. uri. Začetek ob 1/2.8. uri.

Ustopnice prodaja tudi gospod TILL v Špitalskih ulicah.

Z velespoštvanjem

ravateljstvo.

## J. PSERHOFER

lekarna  
na Dunaji.

I. okraj, Singerstrasse 15.

Kri čistilni svalki, poprej univerzalni svalki imenovani, zaslužijo ta naziv povsem, ker je jako mnogo bolezni, pri katerih se je dokazala izvrstna zdravilna moč teh svalkov. Ti svalki znani so že več desetletij, nasvetovani so od mnogih zdravnikov in malo je familij, katere nimajo vsaj malo zaloga izbornega tega domačega zdravila.

Ti svalki veljajo: 1 škatljica s 15 svalk 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., ako se pošilja nefrankovano po povzetji 1 gld. 10 kr. Ako se dotična sveta pošlje naprej, odpravljajo se naročila frankovano in velja: 1 zavoj svalkov 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj kakor jeden zavoj se ne pošlje.)

Prosi se, zahtevati izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne svalke“

in paziti na to, da je na pokrovu vsake škatljice zapisan, kakor na poučnem listku, podpis

J. Pserhofer in sicer rudeče.

Ozeblinsko mazilo J. Pserhofer-ja, 1 lončič 40 kr., s frankovano pošiljatvijo 65 kr.

Trpotčev sok za nahod, briavost, krčni kašelj itd. 1 steklenica 50 kr.

Američansko protinovo mazilo, 1 gld.

Prašek za pótne noge, cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljatvijo 75 kr.

Golžunovo mazilo, 1 steklenica 40 kr., s frankovano pošiljatvijo 65 kr.

Življenska esenca (Praške kapljice) proti pokvarjenemu želodcu, slabemu prebavljanju itd. 1 steklenica 22 kr.

Razen tu naznanih izdelkov so na prodaj tudi še vse druge po avstrijskih časnikih naznane tu in inozemske farmacevtične specijalitete in se tiste, ki slučajno niso v zalogi, naročajo točno in ceneno. — Pošiljatve po pošti se točno izvršujejo, ako se denar naprej pošlje, večja naročila se odpravljajo tudi po poštnem povzetju.

Ako se denar naprej pošlje (po poštni nakaznici), je poština dosti manjša, kakor da se pošilja po povzetju.

(1051—1)

Angleško čudežno mazilo, 1 steklenica 50 kr.